

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2011-734-0029

Dato: 17. januar 2012

Til

Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål 53 af 27. oktober 2011.

Thor Möger Pedersen

/Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. oktober 2011 fra Den Sociale Retshjælp vedrørende inddrivelse af offentlig gæld, jf. SAU alm. del - bilag 15.

Svar:

Henvendelsen af 26. oktober 2011 fra Den Sociale Retshjælp rejser 2 problemstillinger, som Retshjælpen finder problematisk ved den nuværende lovgivning:

1. Rentestigning på misligholdt gæld til det offentlige og
2. Mulighed for særskilt lønindeholdelse for kontrolafgifter og licens.

Ad 1:

Renteharmoniseringen er en konsekvens af, at den offentlige inddrivelsesopgave blev samlet i SKAT i 2005. De lovregler, der skal harmonisere inddrivelsesrenten er vedtaget af Folketinget tilbage i juni 2006, men er endnu ikke sat i kraft, idet harmoniseringen af renten afventer idriftsættelsen af Et Fælles Inddrivelsessystem, (EFI), der vil kunne systemunderstøtte denne.

Den fremtidige hovedregel vil, når reglerne sættes i kraft, være, at fordringer, der overdrages til SKAT som restanceinddrivelsesmyndighed, forrentes med en rentesats, der svarer til Nationalbankens udlånsrente med et tillæg på 7 pct., (pt. 8,3 pct.). Harmoniseringen medfører, at morarenterne på nogle fordringstyper stiger, medens morarenter falder for enkelte andre fordringer.

Skatteministeren kan i de tilfælde, hvor særlige hensyn indebærer, at der ikke bør være en højere morarente end den, der f.eks. gælder på baggrund af aftaleforholdet mellem parterne bestemme, at inddrivelsesrenten ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer. Denne undtagelsesbestemmelse vil først blive udmøntet i forbindelse med, at EFI sættes i drift.

Da inddrivelsesrenten først forventes sat i kraft samtidig med idriftsættelsen af EFI er det på nuværende tidspunkt ikke endeligt fastlagt, hvilke kravtyper, der vil blive undtaget inddrivelsesrenten. Det er dog regeringens opfattelse, at studiegæld pga. kravets særlige karakter bør høre til undtagelserne.

Ad 2:

Vedrørende Den Sociale Retshjælps forslag til, at regelsættet om særskilt lønindeholdelse ikke bør opretholdes, skal det nævnes, at regelsættet er aftalt mellem KL og den tidligere regering i forbindelse med aftalen om kommunernes økonomi for 2011.

I arbejdet med at udforme regelsættet har Skatteministeriet inddraget relevante myndigheder, herunder Beskæftigelsesministeriet, Arbejdsmarkedsstyrelsen og Justitsministeriet, for at sikre, at der i modellen er taget et tilstrækkeligt hensyn til regelsættet om bl.a. transgbeneficiet i retsplejelovens § 509.

Den særskilte lønindeholdelse omfatter kun kravtyper, som efter retspraksis skal afholdes af en skyldners rådighedsbeløb. I det rådighedsbeløb på 5.480, som rådet henviser til, er der således afsat midler til afholdelse af transport, licens m.v.

Jeg er godt klar over, at regelsættet over for visse skyldnere virker hårdt. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal derfor også vurdere, om transbeneficiet i retsplejelovens § 509 overholdes, og herunder vurdere, om der overlades et beløb, så skyldneren kan opretholde en beskeden husførelse og levefod, efter at den særskilte lønindeholdelse er trukket. Viser vurderingen, at skyldner udsættes for velfærdstruende omstændigheder, såfremt den særskilte lønindeholdelse iværksættes, kan restanceinddrivelsesmyndigheden bevillige henstand.

Regelsættet er endnu meget nyt, og jeg finder det meget beklageligt, hvis dette i startperioden, som Retshjælpen oplyser, har været udsat for forskellige fortolkninger. Skatteministeriet vil være opmærksomme på, om regelsættet resulterer i generelle urimelige forhold, der giver anledning til at overveje justeringer.